

Γράφει ο

Δημήτριος Δημητρούλης

Αντιστράτηγος ε.α.

Τι είναι συνδικαλισμός; Είναι ο αγώνας των εργαζομένων για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους!

Στις Ενοπλες Δυνάμεις δεν υπάρχουν εργαζόμενοι, υπηρετούν λειτουργοί, αυτός είναι ένας από τους σοβαρότερους λόγους για τους οποίους ο συνδικαλισμός στο στράτευμα είναι εξ ορισμού ασυμβίβαστος με το ρόλο και την αποστολή του. Αυτό όμως, προϋποθέτει ότι κάποιος ή κάποιοι πρέπει να ενδιαφέρονται για την τύχη των λειτουργών του στρατεύματος, και να προστατεύουν την κοινωνική και βιολογική τους επιβίωση. Σύμφωνα με τους στρατιωτικούς κανονισμούς και τους νόμους, τα συμφέροντα των στρατιωτικών λειτουργών εκπροσωπούν και υπερασπίζονται οι φυσικοί τους Αρχηγοί! Και εδώ εγείρεται το ερώτημα, πως είναι δυνατόν οι επιλεγμένοι από την Πολιτική Ηγεσία (με ότι αυτό συνεπάγεται για την ελληνική πραγματικότητα), ως Αρχηγοί των Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, να αντιτίθενται ή να εναντιώνονται σε αποφάσεις της Κυβέρνησης, όταν βλάπτονται τα συμφέροντα των υφισταμένων τους ή να επιδιώκουν τη λήψη μέτρων, από την κυβέρνηση, για τη βελτίωση των όρων ζωής των υπηρετούντων στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων; Το πρόβλημα είναι, συγχρόνως, τόσο απλό όσο και πολύπλοκο.

Διαχρονικά, οι Αρχηγοί των Ενόπλων Δυνάμεων, ουδέποτε (πλην ελαχίστων εξαιρέσεων) αντιτάχθηκαν ή εναντιώθηκαν ή «αγωνίστηκαν» για την βελτίωση των συνθηκών ζωής (της οικονομικής ενίσχυσης και κοινωνικής καταξίωσης της εικόνας) των λειτουργών του

στρατεύματος. Ότι, επιτυχανόταν προς την κατεύθυνση αυτή, δεν ήταν αποτέλεσμα προσπάθειας και αγώνα των Αρχηγών, αλλά γιατί ήταν ολοφάνερη η κοινωνική αδικία και για να συντηρηθεί η εικόνα της κοινωνικής ευαισθησίας των εκάστοτε πολιτικών χώρων, που αναλάμβαναν τη διοίκηση των Ενόπλων Δυνάμεων, με μια λεπτομέρεια, ότι αυτή η αδικία δεν αποκαθίστατο πλήρως, αλλά εν μέρει, για να έχουν συνεχώς τους λειτουργούς, «ως ζήτουλες» και σε μειονεκτική θέση. Ακολουθείτο η Αρχή, της μεταπολιτευτικής τακτικής ότι, **«τους στρατιωτικούς πρέπει να τους έχουμε συνεχώς στριμωγμένους και παραγκωνισμένους, κοινωνικά αλλά και οικονομικά, να μην ικανοποιούμε πλήρως τις ανάγκες τους και να τους απασχολούμε συνεχώς, με ανάθεση έργου, έστω κι' αν αυτό είναι ανούσιο και ανώφελο, για να μην έχουν χρόνο να σκέπτονται άλλα πράγματα»**

. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι, ο στρατός και οι υπηρετούντες σ' αυτόν, έτυχε περισσότερων παροχών και υποστήριξης, από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, που επεδίωκαν να υπερβάλλουν αυτών της ΝΔ, για να δώσουν την εντύπωση ότι, ανησυχούν και ενδιαφέρονται για τις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας. Στην πραγματικότητα, όπως αποδεικνύεται, σήμερα, οι λειτουργοί του στρατεύματος έπαιρναν «ψιχία», έναντι των αμοιβών που παρείχοντο αφειδώς σε άλλους χώρους και ήταν και ικανοποιημένοι! Μπορεί να ξεχάσει κανείς την περίοδο της Υπουργίας του ανεκδιήγητου Ιωάννη Βαρβιτσιώτη, ο οποίος είχε το νομοσχέδιο για το μισθολόγιο των στρατιωτικών, επί μήνες στο συρτάρι του και είχε το θράσος και την πολιτική αναλγησία, να πει μετά την πτώση της ΝΔ, το 1993, ότι, δεν πρόλαβε να το καταθέσει!!!

Τι πρέπει να γίνει λοιπόν; Πως θα πρέπει να διεκδικούνται τα δικαιώματα των στρατιωτικών; Ποιος πρέπει ν' ενδιαφέρεται γι' αυτούς, αφού οι Αρχηγοί των Κλάδων, αποδεικνύονται εκ των πραγμάτων αδύναμοι, αναποτελεσματικοί και μερικές φορές απρόθυμοι να επιτελέσουν αυτό το καθήκον; Δεν συμφωνούμε με τον συνδικαλισμό στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων! Ο Ενεργός Στρατός της χώρας μας, λόγω των απειλών που αυτή δέχεται, δεν μπορεί ν' αντέξει συνδικαλιστική δραστηριότητα. Άλλωστε, υπάρχει πάντα ο κίνδυνος, ένας οποιοσδήποτε συνδικαλισμός να εξελιχθεί, όπως έχει εξελιχθεί, σήμερα, το συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων, το οποίο είναι για λύπηση, αφού είναι, πολιτικά, ελεγχόμενο και οι αρχισυνδικαλιστές καταλαμβάνουν κομματικές θέσεις ή εισέρχονται στην πολιτική σκηνή, ως αντάλλαγμα της αλλοτρίωσής τους και της προσφοράς τους στο κόμμα!

Στην Ευρώπη έχει δημιουργηθεί ο EUROMIL (European Organisation of Military

Associations), ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός των Στρατιωτικών Συνδέσμων. Ο οργανισμός αυτός, εκπροσωπεί τα επαγγελματικά και κοινωνικά συμφέροντα του ενεργού, αλλά και του εν αποστρατεία (πρώην ενεργού–former) στρατιωτικού προσωπικού και των οικογενειών τους. Μερικοί από τους στόχους του EUROMIL, είναι:

Ø Η προαγωγή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της ελευθερίας, των Ενόπλων Δυνάμεων των Ευρωπαϊκών χωρών.

Ø Η προαγωγή της Ευρωπαϊκής κοινωνικής πολιτικής, έτσι ώστε να περιλάβει και το στρατιωτικό προσωπικό.

Ø Η προαγωγή, γενικά, των μη-υλικών, κοινωνικών και επαγγελματικών συμφερόντων, του ενεργού και του εν αποστρατεία προσωπικού των ΕΔ, των οικογενειών τους και των επιζώντων προστατευομένων μελών τους.

Ø Να εκπροσωπεί τα συμφέροντα των μελών του (ενώσεων, ομοσπονδιών, κ.λπ.) έναντι Υπερεθνικών Ιδρυμάτων και Αρχών και να υποστηρίζει τα συμφέροντά τους εντός της εθνικής τους επικράτειας.

Ø Η διατήρηση της θρησκευτικής και πολιτικής ουδετερότητας/αμεροληψίας.

Αυτό που πρέπει να γίνει, κατά την άποψή μου, είναι να δημιουργηθεί ένας ισχυρός φορέας, μια Ομοσπονδία, στο χώρο των αποστράτων, η οποία να λειτουργεί κατά τα Ευρωπαϊκά πρότυπα. Αυτή η Ομοσπονδία θα πρέπει να στηριχθεί απ' όλους τους άλλους φορείς και Ενώσεις αποστράτων, για ν' αποκτήσει φωνή και δύναμη. Δεν θα είναι συνδικαλιστικό όργανο, άλλωστε, οι απόστρατοι δεν είναι εργαζόμενοι. **Ο αγώνας και οι διεκδικήσεις, δεν είναι συνδικαλιστικό προνόμιο**, τη στιγμή μάλιστα, που στη χώρα μας το συνδικαλιστικό κίνημα είναι ελεγχόμενο, άρα, απαξιωμένο. Αυτή η Ομοσπονδία, έχει, ήδη, δημιουργηθεί και αναφέρομαι στην **Πανελλήνια Ομοσπονδία Στρατιωτικών (ΠΟΣ)**. Η ΠΟΣ, είναι εν δυνάμει μέλος του Ευρωπαϊκού Οργανισμού. Αυτό που μένει, είναι να παραμεριστούν οι προσωπικές φιλοδοξίες και επιδιώξεις και να ενώσουμε όλοι τις δυνάμεις μας, για να γίνουμε αποτελεσματικοί και να ακούγεται η φωνή μας. Οι πολιτικοί μας θέλουν όπως είμαστε σήμερα, διαιρεμένους και μη μονιασμένους! Οιοσδήποτε έχει προσωπικές φιλοδοξίες, για προσωπική προβολή και δραστηριοποίηση στον πολιτικό στίβο, πρέπει να το επιδιώξει μέσω άλλων χώρων, όχι μέσω των Ενώσεων των αποστράτων.

Μόνο έτσι, θα πάμε μπροστά, αλλιώς οι μεμονωμένες φωνές, είναι καταδικασμένες να αποτύχουν!

□□□□